

TANULÓK VÁRA.

Tanulók vára, öreg iskolája,
Nyisd fel kapudat, ifjak zörgetik,
Kiket úz-hajt a tudás szomjúsága,
A jövő titka, álma és a hit.
Erények nyílnak nyájas termeidben,
Szíveket összeforrasztó meleg.
Javadért küzdő ifjad rendületlen
Fogadja: nem lesz léha, csüggeteg.

Palotás terek, díszterek mit érnek,
Ha, aki járja, hitében fakó,
Csak álharcosa a polgárerénynek,
S elesábítja rongy nemzetfaló.
Korcs nemzedéktől oltalmazza Isten
Ezeresztendő földünk berkeit,
Mi őrszemekre várunk, kik a szírten
Egy jobb világnak jöttét hirdetik.

Szép iskolánk, kunyhó- s palota-sorban
Csillanjanak fel egyként falaid,
S aki fölitta fényed buzgalomban,
Élvezze holtig napsugaraid!
A szíves harcost az Isten megáldja,
Célhoz vezérli, nyujt neki kezet —
De *dolgozzál*, így szól szent parancsa,
Elvész, aki csak úrnak született!

Légy édesanyánk, légy Gracchusok anyja,
Tett iskolája, másképp elvesziünk!
Önzetlen munka páratlan magyarja,
A talpig férfi lelke kell nekünk.
Gondok, bajok útvesztőibe lépve,
Legyünk nagy eszmék gránitcszlopa,
Helytállva nézzünk mindig fel az égre,
Mint te, te áldott, áldott iskola!

Havas István.